

okruchy na stołkach

wspomnienia to puch jest zbyt marny
nie starczy na kiepską poduszkę
więc czemu głęboko zapadły
gdy dni by nadażyć za krótkie

już gasną ostatnie retorty
i wolność pozbyła się koni
czy trzeba się wspinać na Otryt
by znów poczuć zapach połonin

za progiem przed chwilą były
w twarogu z niedźwiedzim czosnkiem
nie warto dziś mówić – co gdyby
za późno o kilka wiosen

ale gdy czasem w Siekierce
zamykam oczy nad kuflem
przez mgłę widzę coś jeszcze
widzę choć nie rozumiem

Bieszczady się budzą z okruchów

po co drzwi barman otwarłeś
przeciąg zdmuchnął rozmowy duchów
z pustych stołków przed barem